

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1Cdo/253/2021
Identifikačné číslo spisu:	4116233749
Dátum vydania rozhodnutia:	13.12.2022
Meno a priezvisko:	JUDr. Ján Šikuta
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2022:4116233749.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcov 1/ V. M. Q., bývajúceho v T. R., G. XXX/XX, 2/ Š. H., bývajúceho v T. R., N. XXX/XXX, obaja právne zastúpení KRION Partners s. r. o, advokátska kancelária, so sídlom v Bratislave, Palisády 50, IČO: 36 858 617, v mene ktorej koná JUDr. Mário Kluka, proti žalovanému Mestu Nitra, so sídlom v Nitre, Štefánikova trieda 60, IČO: 00 308 307, o zaplatenie 8.197,90 eura s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Nitra pod sp. zn. 17 C 449/2016, o dovolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Nitre z 20. augusta 2020, sp. zn. 9 Co 232/2019, takto

rozhodol:

I. Dovolanie o d m i e t a.

II. Žalobcovia 1/, 2/ majú nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Nitra rozsudkom zo 4. apríla 2019, č. k. 17 C 449/2016-143 zaviazal žalovaného (výrokom I.) zaplatiť žalobcovi v 1. rade sumu vo výške 3.265,95 eura spolu s 5,05 % úrokom z omeškania ročne zo sumy: 74,25 eura od 27.02.2016 do zaplatenia, 74,25 eura od 02.03.2016 do zaplatenia,

- úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy: 74,25 eura od 02.04.2016 do zaplatenia, 74,25 eura od 02.05.2016 do zaplatenia, 74,25 eura od 02.06.2016 do zaplatenia, 74,25 eura od 02.07.2016 do zaplatenia, 74,25 eura od 02.08.2016 do zaplatenia, 74,25 eura od 02.09.2016 do zaplatenia, 74,25 eura od 02.10.2016 do zaplatenia, 74,25 eura od 02.11.2016 do zaplatenia, 74,25 eura od 02.12.2016 do zaplatenia, 74,25 eura od 02.01.2017 do zaplatenia, 74,25 eura od 02.02.2017 do zaplatenia, 74,25 eura od 02.03.2017 do zaplatenia, 74,25 eura od 02.04.2017 do zaplatenia, 74,25 eura od 02.05.2017 do zaplatenia, 74,25 eura od 02.06.2017 do zaplatenia, 74,25 eura od 02.07.2017 do zaplatenia, 74,25 eura od 02.08.2017 do zaplatenia, 74,25 eura od 02.09.2017 do zaplatenia, 74,25 eura od 02.10.2017 do zaplatenia, 74,25 eura od 02.11.2017 do zaplatenia, 74,25 eura od 02.12.2017 do zaplatenia, 74,25 eura od 02.01.2018 do zaplatenia, 74,25 eura od 02.02.2018 do zaplatenia, 74,25 eura od 02.03.2018 do zaplatenia, 74,25 eura od 02.04.2018 do zaplatenia, 74,25 eura od 02.05.2018 do zaplatenia, 74,25 eura od 02.06.2018 do zaplatenia, 74,25 eura od 02.07.2018 do zaplatenia, 74,25 eura od 02.08.2018 do

zaplatenia.

Výrokom II. žalovaného zaviazal zaplatiť žalobcovi v 2. rade sumu vo výške 11.755,45 eura spolu s 5,05 % ročným úrokom zo sumy: 267,25 eura od 27.02.2016 do zaplatenia, 267,25 eura od 02.03.2016 do zaplatenia,

- úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy: 267,25 eura od 02.04.2016 do zaplatenia, 267,25 eura od 02.05.2016 do zaplatenia, 267,25 eura od 02.06.2016 do zaplatenia, 267,25 eura od 02.07.2016 do zaplatenia, 267,25 eura od 02.08.2016 do zaplatenia, 267,25 eura od 02.09.2016 do zaplatenia, 267,25 eura od 02.10.2016 do zaplatenia, 267,25 eura od 02.11.2016 do zaplatenia, 267,25 eura od 02.12.2016 do zaplatenia, 267,25 eura od 02.01.2017 do zaplatenia, 267,25 eura od 02.02.2017 do zaplatenia, 267,25 eura od 02.03.2017 do zaplatenia, 267,25 eura od 02.04.2017 do zaplatenia, 267,25 eura od 02.05.2017 do zaplatenia, 267,25 eura od 02.06.2017 do zaplatenia, 267,25 eura od 02.07.2017 do zaplatenia, 267,25 eura od 02.08.2017 do zaplatenia, 267,25 eura od 02.09.2017 do zaplatenia, 267,25 eura od 02.10.2017 do zaplatenia, 267,25 eura od 02.11.2017 do zaplatenia, 267,25 eura od 02.12.2017 do zaplatenia, 267,25 eura od 02.01.2018 do zaplatenia, 267,25 eura od 02.02.2018 do zaplatenia, 267,25 eura od 02.03.2018 do zaplatenia, 267,25 eura od 02.04.2018 do zaplatenia, 267,25 eura od 02.05.2018 do zaplatenia, 267,25 eura od 02.06.2018 do zaplatenia, 267,25 eura od 02.07.2018 do zaplatenia, 267,25 eura od 02.08.2018 do zaplatenia.

Výrokom III. súd žalobu vo zvyšku zamietol.

Výrokom IV. súd návrh na prerušenie konania zamietol.

Žalobcovi priznal náhradu trov konania v rozsahu 100 %, ktoré je povinný zaplatiť žalovaný (výrok V.).

1.1. Svoje rozhodnutie po právnej stránke odôvodnil ustanoveniami § 128 ods. 1, § 151n ods. 1, § 151o ods. 1, § 151p ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), ako aj článkom 1 § 1, čl. 1 § 2 ods. 1, čl. 1 § 3 ods. 1, 2, § 4 ods. 1, 2 zákona č. 66/2009 Z. z., článkom 11 ods. 1 Listiny základných ľudských práv a slobôd, ako aj vykonaným dokazovaním.

2. Krajský súd v Nitre rozsudkom z 20. augusta 2020, sp. zn. 9 Co 232/2019 rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých vyhovujúcich výrokoch (I. a II.) potvrdil. Zmenil rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku V. tak, že žiadna zo strán nemala na náhradu trov konania právo.

Žalobcom 1/ a 2/ priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %. Podľa názoru odvolacieho súdu napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie bol vecne správny, keď súd prvej inštancie správne zistil skutkový stav a z takto zisteného skutkového stavu vyvodil aj správny právny záver o dôvodnosti uplatneného nároku žalobcov. Odvolací súd preto napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v zmysle ust. § 387 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) ako vecne správny v jeho napadnutých vyhovujúcich výrokoch (I., II.) potvrdil.

3. Proti rozsudku krajského súdu podal dovolanie žalovaný. V dovolaní najskôr uviedol, ako rozhodol súd prvej inštancie a odvolací súd, pričom v ďalšom opísal aj podrobnejšie úryvky rozhodnutí týchto súdov. Uviedol, že podáva dovolanie (proti napadnutému rozhodnutiu odvolacieho súdu) v rozsahu prvej a tretej vety výroku. Prípustnosť svojho dovolania vyvodzoval jednak z ustanovenia § 420 písm. f/ CSP, ale tiež z ustanovenia § 421 ods. 1 písm. a/, c/ CSP.

3.1. V prípade ustanovenia § 420 písm. f/ CSP uviedol, že vidí naplnenie pojmových znakov tohto ustanovenia v tom, že súd prvej inštancie sa odvolal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“ alebo „dovolačný súd“) sp. zn. 4 MCdo 2/2014, pričom toto rozhodnutie bolo Ústavným súdom Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) zrušené, a to rozhodnutím I. ÚS 349/2015 v celosti, preto mal dovolateľ za to, že toto rozhodnutie najvyššieho súdu bolo nulité a tak sa naň súdy nižšej inštancie nemôžu dovolávať. Ďalej dovolateľ poukázal na to, že súdy nižšej inštancie sa riadne, prípadne vôbec nezaoberali s argumentáciou žalovaného, a to napríklad v otázke úrokov omeškania.

3.2. K ustanoveniu § 421 ods. 1 písm. a/ a c/ CSP presne uviedol, že: „...odvolací súd nesprávne právne posúdil otázku záväznosti a použiteľnosti rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3 Cdo 49/2014 zo 14. apríla 2016, publikovaného v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu Slovenskej republiky R 73/2016, čím sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu a vec rozhodol rozdielne ako dovolací súd. A to práve z dôvodu, že otázka uplatňovania náhrady za zriadenie vecného bremena v zmysle zákona č. 66/2009 Z. z. nebola doposiaľ vyriešená vydaním žiadneho zjednocujúceho stanoviska.

Podľa názoru žalovaného, zohľadňujúc vyššie uvedené, je možné v tomto prípade aplikovať rozsudok NS SR sp. zn. 3 Cdo 49/2014.“ Okrem iného tiež žalovaný poukázal na to, že predmetné rozhodnutie dovolacieho súdu (3 Cdo 49/2014) je podľa jeho názoru možné na daný spor aplikovať analogicky.

4. Žalobcovia 1/, 2/ sa k dovolaniu žalovaného vyjadrili, s ktorým nesúhlasili a navrhovali toto dovolanie buď odmietnuť, alebo zamietnuť.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana zastúpená v súlade so zákonom (§ 429 ods. 2 CSP), v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP), dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť. Na stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 veta prvá CSP) dovolací súd uvádza nasledovné:

6. Dovolací súd zdôrazňuje, že dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok (nie „ďalšie odvolanie“) a dovolací súd nesmie byť vnímaný ako tretia inštancia, v rámci konania ktorej by bolo možné preskúmať akékoľvek rozhodnutie odvolacieho súdu (viď napríklad rozhodnutia dovolacieho súdu sp. zn. 2 Cdo 165/2017, 3 Cdo 14/2017, 4 Cdo 157/2017, 5 Cdo 155/2016, 8 Cdo 67/2017). Mimoriadnej povahy dovolania zodpovedá aj právna úprava jeho prípustnosti. V zmysle § 419 CSP je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, (len) ak to zákon pripúšťa. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 CSP. Dovolacím dôvodom je nesprávnosť vytýkaná v dovolaní (porovnaj § 428 CSP).

7. Podľa § 419 CSP je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, ak to zákon pripúšťa. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v § 420 a § 421 CSP.

dovolací dôvod
§ 420 písm. f/ CSP

8. K dovolaciemu dôvodu podľa § 420 písm. f/ CSP najvyšší súd uvádza nasledovné.

9. Dovolateľ vyvodzuje prípustnosť dovolania z § 420 písm. f/ CSP, podľa ktorého je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

10. Dovolanie prípustné podľa § 420 CSP možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

11. Pod porušením práva na spravodlivý proces z hľadiska § 420 písm. f/ CSP treba rozumieť taký procesný postup súdu, ktorým súd zasiahol do Ústavou Slovenskej republiky, resp. Dohovorom o ochrane ľudských práv a základných slobôd garantovaných práv dovolateľa, v dôsledku čoho bolo dovolateľovi znemožnené domáhať sa práva na súdnu ochranu prostriedkami, ktoré mu zákon priznáva. Ide napr. o právo na verejné prejednanie sporu za prítomnosti strán sporu, právo vyjadriť sa ku všetkým vykonaným dôkazom, právo na zastúpenie zvoleným zástupcom, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, na predvídateľnosť rozhodnutia, na zachovanie rovnosti strán v konaní, na relevantné konanie súdu spojené so zákazom svojvoľného postupu a so zákazom denegatio iustitiae (odmietnutie spravodlivosti).

12. Z hľadiska prípustnosti dovolania v zmysle § 420 písm. f/ CSP nie je významný subjektívny názor dovolateľa tvrdiaceho, že sa súd dopustil vady zmätočnosti v zmysle tohto ustanovenia; rozhodujúce je výlučne zistenie (záver) dovolacieho súdu, že k tejto procesnej vade skutočne došlo (1 Cdo 42/2017, 2 Cdo 20/2017, 3 Cdo 41/2017, 4 Cdo 131/2017, 7 Cdo 113/2017, 8 Cdo 73/2017).

13. Pokiaľ dovolateľ namietal nedostatočné odôvodnenie (nepreskúmateľnosť) rozhodnutia odvolacieho súdu, dovolací súd v tejto súvislosti odkazuje na stanovisko najvyššieho súdu publikované v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod R 2/2016, ktorého právna veta znie: „Nepreskúmateľnosť rozhodnutia zakladá inú vadu konania v zmysle § 241 ods. 2 písm. b/ Občianskeho súdneho poriadku. Výnimočne, keď písomné vyhotovenie rozhodnutia neobsahuje zásadné vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie súdu, môže ísť o skutočnosť, ktorá zakladá prípustnosť dovolania podľa § 237 ods. 1 písm. f/ Občianskeho súdneho poriadku.“ Zmeny v právnej úprave dovolania, ktoré nadobudli účinnosť od 01. júla 2016, sa podstaty a zmyslu tohto stanoviska nedotkli, preto ho treba považovať za aktuálne a použiteľné. V danom prípade obsah spisu nedáva žiadny podklad pre uplatnenie druhej vety stanoviska R 2/2016, ktorá predstavuje krajinú výnimku z prvej vety a týka sa výlučne len celkom ojedinelých prípadov, ktoré majú znaky relevantné aj podľa judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva. Dovolací súd nezistil, že by išlo o takýto extrémny prípad vybočenia z medzí § 393 ods. 2 CSP, ktorým by došlo k porušeniu práva účastníkov konania na spravodlivý proces.

14. V posudzovanom prípade obsah spisu nedáva podklad pre záver, že odvolací súd svoje rozhodnutie odôvodnil spôsobom, ktorým by založil procesnú vadu zmatečnosti v zmysle § 420 písm. f/ CSP. Súdby oboch nižších inštancií v odôvodneniach svojich rozhodnutí popísali obsah podstatných a pre prípad relevantných skutkových tvrdení strán a dôkazov vykonaných v konaní, vysvetlili, ako ich skutkové tvrdenia a právne argumenty posúdili, z ktorých dôkazov vychádzali a ako ich vyhodnotili, zároveň citovali ustanovenia, ktoré aplikovali a z ktorých vyvodili svoje právne závery. Odôvodnenie rozhodnutia odvolacieho súdu sa vyporiadava so všetkými relevantnými odvolacími námietkami a ostatnými rozhodujúcimi skutočnosťami. Myšlienkový postup súdov je v odôvodnení dostatočne vysvetlený nielen s poukazom na všetky rozhodujúce skutočnosti zistené vykonaným dokazovaním, ale tiež s poukazom na právne závery, ktoré prijali.

15. V zmysle vyššie uvedeného teda dovolateľ neopodstatnene namietal nedostatočné odôvodnenie, resp. vadu zmatečnosti v zmysle § 420 písm. f/ CSP, z ktorého dôvodu dovolanie žalovaného nie je prípustné.

dovolací dôvod

§ 421 ods. 1 písm. a/, c/ CSP

16. Pre všetky procesné situácie, v ktorých § 421 ods. 1 CSP pripúšťa dovolanie, má mimoriadny význam obsah pojmu „právna otázka“, a to, ako dovolateľ túto otázku v dovolaní zadefinuje a špecifikuje. Otázkou relevantnou z hľadiska § 421 ods. 1 CSP môže byť pritom len otázka právna (teda v žiadnom prípade nie skutková otázka). Zo zákonodarcom zvolenej formulácie tohto ustanovenia vyplýva, že môže ísť tak o otázku hmotnoprávnu (ktorá sa odvíja od interpretácie napríklad Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, Zákonníka práce, Zákona o rodine), ako aj o otázku procesnoprávnu (ktorej riešenie záviselo na aplikácii a interpretácii procesných ustanovení).

17. Právnu úpravou dovolania v Civilnom sporovom poriadku sa sleduje náprava nesprávností v individuálnom spore dovolateľa, a le tiež dosiahnutie cieľov významných z hľadiska celkového rozhodovania všeobecných súdov Slovenskej republiky. Ustanovením § 421 ods. 1 písm. a/ CSP sa takto sleduje zámer minimalizovať nežiaduce odklony rozhodnutí odvolacích súdov od rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, a tým prispieť k ich jednotnému rozhodovaniu. Účelom ustanovenia § 421 ods. 1 písm. b/ CSP je dosiahnuť vyriešenie dosiaľ ešte nevyriešenej právnej otázky a prispieť k vytvoreniu ustálenej rozhodovacej praxe. Ustanovenie § 421 ods. 1 písm. c/ CSP má za cieľ dosiahnutie jednoty v rozhodovaní dovolacích senátov.

18. Z hľadiska prípustnosti dovolania podľa ustanovenia § 421 ods. 1 CSP má tiež osobitný význam korelačný vzťah medzi „právnou otázkou“ a „rozhodovacou praxou dovolacieho súdu“. Pojem „ustálená rozhodovacia prax dovolacieho súdu“ definuje judikát R 71/2018 tak, že doň patria predovšetkým stanoviská alebo rozhodnutia najvyššieho súdu, ktoré sú (ako judikáty) publikované v Zbierke stanovísk

najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky. Súčasťou ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu je tiež prax vyjadrená opakovane vo viacerých nepublikovaných rozhodnutiach najvyššieho súdu, alebo dokonca aj v jednotlivom, dosiaľ nepublikovanom rozhodnutí, pokiaľ niektoré neskôr vydané (nepublikované) rozhodnutia najvyššieho súdu názory obsiahnuté v skoršom rozhodnutí nespochybnil, prípadne tieto názory akceptovali a z hľadiska vecného na ne nadviazali. Do ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu v zmysle § 421 ods. 1 CSP treba zahrnúť aj naďalej použiteľné, legislatívnymi zmenami a neskoršou judikátúrou neprekonané civilné rozhodnutia a stanoviská publikované v Zbierkach súdnych rozhodnutí a stanovísk vydávaných Najvyššími súdmi ČSSR a ČSFR, ďalej v Bulletin Najvyššieho súdu ČSR a vo Výbere rozhodnutí a stanovísk Najvyššieho súdu SSR a napokon aj rozhodnutia, stanoviská a správy o rozhodovaní súdov, ktoré boli uverejnené v Zborníkoch najvyšších súdov č. I, II. a IV vydaných SEVT Praha v rokoch 1974, 1980 a 1986.

19. V dovolaní, ktorého prípustnosť sa opiera o § 421 ods. 1 písm. a/, c/ CSP, by mal dovolateľ: a/ konkretizovať právnu otázku riešenú odvolacím súdom a uviesť, ako ju riešil odvolací súd, b/ vysvetliť (a označením rozhodnutia najvyššieho súdu doložiť), v čom sa riešenie právnej otázky odvolacím súdom odklonilo (v prípade písm. a/ predmetného ustanovenia) od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, resp. poukázať na to v čom dovolacie súdy rozhodli rozdielne (v prípade písm. c/ predmetného ustanovenia), c/ uviesť, ako by mala byť táto otázka správne riešená. Sama polemika dovolateľa s právnymi závermi odvolacieho súdu, prosté spochybňovanie správnosti jeho rozhodnutia alebo kritika prístupu odvolacieho súdu k právnemu posudzovaniu veci významovo nezodpovedajú kritériu uvedenému v ustanovení § 421 ods. 1 CSP (porovnaj rozhodnutia najvyššieho súdu, sp. zn. 2 Cdo 203/2016, 2 Cdo 54/2018, 3 Cdo 6/2017, 3 Cdo 67/2017, 4 Cdo 95/2017, 7 Cdo 140/2017).

20. Relevanciu podľa § 421 ods. 1 CSP má právna otázka (nie skutková), na ktorej spočívalo rozhodnutie odvolacieho súdu. Musí ísť pritom o takú právnu otázku, ktorá bola podľa názoru dovolateľa odvolacím súdom vyriešená nesprávne (porovnaj § 432 ods. 1 CSP) a pri ktorej - s prihliadnutím na individuálne okolnosti veci (prípady) - zároveň platí, že ak by bola vyriešená správne, súdy by nevyhnutne rozhodli inak, pre dovolateľa priaznivejším spôsobom.

21. Dovolateľ v zmysle ním označených dovolacích dôvodov (§ 421 ods. 1 písm. a/, c/ CSP) ako právnu otázku od ktorej záviselo rozhodnutie odvolacieho súdu označil otázku záväznosti a použiteľnosti rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3 Cdo 49/2014 zo 14. apríla 2016, publikovaného v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu Slovenskej republiky R 73/2016 (porovnaj bod 3.2. tohto rozhodnutia). Uviedol, že odvolací súd sa tým odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu a vec rozhodol rozdielne ako dovolací súd. Podľa dovolateľa otázka uplatňovania náhrady za zriadenie vecného bremena v zmysle zákona č. 66/2009 Z. z. nebola doposiaľ vyriešená vydaním žiadneho zjednocujúceho stanoviska.

22. Vzhľadom na formuláciu dovolateľom vymedzenú právnu otázku v rámci dovolacieho dôvodu podľa § 421 ods. 1 písm. a/, c/ CSP (otázku záväznosti a použiteľnosti rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3 Cdo 49/2014 zo 14. apríla 2016) dovolací súd dospel k záveru, že táto otázka nekorešponduje s právnou otázkou, od vyriešenia ktorej záviselo dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu a to z nasledovných dôvodov.

23. V prejednávanom prípade bola nepochybne otázkou zásadného právneho významu otázka či vzhľadom na právnu úpravu zákona č. 66/2009 Z. z. patrí žalobcom náhrada za vecné bremeno a v prípade ak im táto náhrada patrí, či má povahu jednorazového alebo opakujúceho sa plnenia. Spornou bola aj okolnosť, kedy sa dostal žalovaný do omeškania s úhradou náhrady za vecné bremeno a či má žalobca nárok na úroky z omeškania.

24. Z uvedeného teda vyplýva, že odvolací súd riešil inú právnu otázku od ktorej záviselo jeho rozhodnutie, v porovnaní s otázkou, ktorú nastolil dovolateľ. Navyše takto sformulovaná otázka ani nevzbudzuje dojem, že ide o právnu otázku v pravom slova zmysle a o takú otázku, ktorú má na mysli ustanovenie § 421 ods. 1 CSP. Dovolateľ neoznačil otázku od ktorej záviselo rozhodnutie odvolacieho

súdu a preto je jeho dovolanie neprípustné. Z dôvodov vyššie uvedených sa dovolací súd k ostatným námietkam nevyjadroval a ani nemohol pristúpiť k meritórnemu prieskumu.

25. Okrem toho dovolateľ uviedol svoj názor o nesprávnom právnom posúdení veľmi chaoticky a odporujúco si, kedy najprv uviedol, že „odvolací súd sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu“ následne pokračoval slovami „a vec rozhodol rozdielne ako dovolací súd“ a na záver uviedol, že „otázka nebola doposiaľ vyriešená vydaním žiadneho zjednocujúceho stanoviska“ (kde by teda dovolateľ mohol eventuálne namietat' aj § 421 ods. 1 písm. b/ CSP). Slovami „a vec rozhodol rozdielne ako dovolací súd“ má dovolateľ na mysli odvolací súd, avšak ustanovenie § 421 ods. 1 písm. c/ CSP má na mysli rozdielne rozhodovaná otázka na dovolacom súde. Tiež sa zmienil o odklone a prípadne o tom, že otázka vyriešená nebola. K uvedenému najvyšší súd uvádza nasledovné.

25.1. Najvyšší súd v rozhodnutí sp. zn. 6 Cdo 123/2017 z 31. júla 2017 vysvetlil, že súčasná existencia predpokladov prípustnosti dovolania v zmysle § 421 ods. 1 a/ a c/ CSP sa navzájom vylučuje. Nemožno totiž odôvodňovať prípustnosť dovolania tým, že určitá právna otázka je rozhodovacou praxou dovolacieho súdu riešená ustálene a zároveň, že je dovolacím súdom riešená rozdielne“ [poznámka: sťažnosť, ktorá bola podaná proti tomuto rozhodnutiu najvyššieho súdu, odmietol ústavný súd ako zjavne neopodstatnenú (I. ÚS 644/2017 z 12. decembra 2017)]. Vec prejednávajúci senát, ktorý sa stotožňuje s týmto právnym názorom, nadväzujúc naň dodáva, že pokiaľ procesná strana vyvodzuje prípustnosť svojho dovolania tvrdiac, že určitá právna otázka už bola dovolacím súdom vyriešená a zvolené riešenie sa stalo súčasťou „ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu“, od ktorej sa odvolací súd odklonil (§ 421 ods. 1 písm. a/ CSP), je len logické, že zároveň nemôže úspešne argumentovať tým, že tá istá otázka ešte nebola dovolacím súdom vyriešená (§ 421 ods. 1 písm. b/ CSP) alebo, že je rozhodovaná (riešená) rozdielne (§ 421 ods. 1 písm. c/ CSP).

25.2. Teda aj v prípade, ak by dovolateľ označil právnu otázku od ktorej záviselo rozhodnutie odvolacieho súdu, tak by mal najvyšší súd dovolateľom uvedené dovolacie dôvody § 421 ods. 1 písm. a/, c/ CSP z logického výkladu za protirečiacie si a vzájomne vylučujúce sa.

26. So zreteľom na vyššie uvedené dospel dovolací súd k záveru, že prípustnosť dovolania žalovaného nevyplýva z § 421 ods. 1 písm. a/, c/ CSP.

27. Z vyššie uvedených dôvodov najvyšší súd dovolanie žalovaného ako procesne neprípustné odmietol podľa § 447 písm. c/ CSP; rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania o dovolaní neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

28. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.